ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudců JUDr. Brigity Chrastilové a JUDr. Ludmily Valentové v právní věci stěžovatele H. – L. R., s. r. o. zastoupeného advokátem JUDr. Vlastimilem Vezdenkem, Hauerova 3, 746 01 Opava, a dalšího účastníka Finančního ředitelství v Ostravě, Na Jízdárně 3, 728 38 Ostrava 1, v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 24. 2. 2003, č. j. 22 Ca 66/2003 – 8,

takto:

I. Kasační stížnost se z a m í t á

II. Žádný z účastníků n e m á p r á v o na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shora uvedeným usnesením Krajského soudu v Ostravě bylo zastaveno řízení pro nezaplacení soudního poplatku a vysloveno, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Krajský soud vyšel z toho, že ve stanovené lhůtě deseti dnů nebyl zaplacen soudní poplatek v částce 3000 Kč z žaloby směřující proti třem rozhodnutím správního orgánu. Poukázal na to, že výzva k zaplacení soudního poplatku byla žalobci doručena dne 16. 12. 2002 uložením na poště, zástupce žalobce tuto výzvu obdržel již 13. 12. 2002, v době vydání napadeného rozhodnutí však soudní poplatek zaplacen nebyl.

Proti tomuto usnesení podal kasační stížnost stěžovatel H. – L. R., s. r. o., a to z důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. e/ zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“). Stěžovatel je přesvědčen, že v daném případě nebyly splněny podmínky pro zastavení řízení z důvodu nezaplacení soudního poplatku, neboť výzva soudu k zaplacení soudního poplatku ze dne 12. 12. 2002 nebyla žalobci doručena, přičemž nebyly ani splněny podmínky pro naplnění fikce doručení třetím dnem od uložení této písemnosti ve

smyslu § 47 odst. 3 občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“). Tento závěr opírá žalobce zejména o skutečnost spočívající v tom, že v době doručování výzvy se v místě doručování nezdržoval a ze strany pošty nebyl dodržen postup stanovený pro doručování. Z napadeného usnesení navíc jednoznačně nevyplývá, které konkrétní řízení bylo zastaveno, když v něm nejsou specifikována příslušná rozhodnutí správního orgánu.

Z uvedených důvodů stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadené rozhodnutí krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Kasační stížnost není důvodná.

Z obsahu spisu krajského soudu vyplývá, že stěžovatel podal správní žalobu proti čtyřem rozhodnutím Finančního ředitelství v Ostravě. Protože při podání žaloby zaplatil soudní poplatek pouze ve výši 1000 Kč, místo v celkové částce 4000 Kč (poplatek činil částku 1000 Kč za žalobu vztahující se k jednomu rozhodnutí správního orgánu, jak vyplývá z položky 15 přílohy k zákonu č. 549/1991 Sb. ve znění účinném od 31. 12. 2002, – dále též poplatkový zákon). V souladu s § 9 odst. 1 poplatkového zákona byl žalobce vyzván k doplacení soudního poplatku v částce 3000 Kč ve lhůtě 10 dnů od doručení výzvy a zároveň byl poučen, že v případě nezaplacení poplatku ve stanovené lhůtě bude řízení zastaveno. Výzva k zaplacení soudního poplatku byla zástupci žalobce doručena dne 13. 12. 2002, jak vyplývá z údajů na doručence, a protože v tomto případě neměl účastník osobně v řízení něco vykonat (soudní poplatek lze zaplatit prostřednictvím zástupce účastníka, což se také zpravidla děje), nutno lhůtu k zaplacení soudního poplatku odvíjet od doručení výzvy zástupci stěžovatele (§ 49 odst. 1 o. s. ř.). Lhůta k zaplacení poplatku v tomto případě skončila dne 23. 12. 2002, a protože soudní poplatek v této lhůtě, a ani později, zaplacen nebyl, krajský soud postupoval správně, když řízení zastavil podle § 47 písm. c/ s. ř. s. s odkazem na § 9 odst. 1 poplatkového zákona. Vzhledem k tomu, že usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 14. 1. 2003, č. j. 22 Ca 552/2002 – 10 byla po podání žaloby rozhodnutí Finančního ředitelství v Ostravě ze dne 7. 10. 2002, č. j. 8371-2/130/2002, č. j. 8371-3/130/2002 a č. j. 8371-4/130/2002 vyloučena k samostatnému projednání, je zřejmé, že se zastavení řízení vztahuje k žalobám směřujícím k přezkoumání uvedených rozhodnutí.

Pro úplnost lze uvést, že kasační stížnost by nemohla být shledána důvodnou ani z důvodu, jehož se stěžovatel výslovně v kasační stížnosti dovolává, a to z následujících důvodů:

Krajský soud zaslal výzvu k zaplacení soudního poplatku rovněž stěžovateli, a protože na uvedené adrese nebyl zastižen nikdo, kdo by byl oprávněn písemnost převzít, byla písemnost dne 13. 12. 2002 uložena a adresát byl o uložení zásilky písemně vyrozuměn. Vzhledem k tomu, že si nevyzvedl zásilku ten, kdo je oprávněn písemnost převzít, do tří dnů od uložení (nejednalo se o písemnost, která měla být doručena do vlastních rukou), považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl (§ 47 odst. 3 o. s. ř.). Z toho plyne, že žalobci byla výzva k zaplacení soudního poplatku doručena dne 16. 12. 2002, takže lhůta k zaplacení soudního poplatku skončila dne 27. 12. 2002 (tato lhůta sice skončila dne 26. 12. 2002, tento den však byl svátek, takže posledním dnem lhůty je nejblíže následující pracovní den).

Z poštovní relace přitom nevyplývá, že by se žalobce v místě doručování nezdržoval, jak zástupce žalobce tvrdí, přičemž zástupce žalobce nijak nezdůvodnil, proč se žalobce v době doručování výzvy k zaplacení soudního poplatku nezdržoval na adrese uváděné

v žalobě z 5. 12. 2002 a v kasační stížnosti z 27. 3. 2003 a toto své tvrzení nijak nedoložil. V tomto světle pak námitka zástupce žalobce, že žalobce se v uvedené době nezdržoval na adrese uvedené v žalobě, vyznívá pouze jako účelové tvrzení.

Jak však bylo výše uvedeno, pro posouzení věci je stejně rozhodující okamžik doručení výzvy k zaplacení soudního poplatku zástupci žalobce (u něhož je doručení výzvy nepochybné), byl dán důvod k zastavení řízení z důvodů již vyložených. Kasační stížnost není tedy důvodná, Nejvyšší správní soud ji proto zamítl (§ 110 odst. 1, poslední věta, s. ř. s.).

Výrok o nepřiznání náhrady nákladů řízení účastníkům je odůvodněn tím, že stěžovatel neměl ve věci úspěch a dalšímu účastníku podle obsahu spisu žádné náklady nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. 5. 2003

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda senátu